

Loven følger tilsvarende retningslinier som normeringslovene for de nærmest foregående finansår.

Ved fremsættelsen af lovforslaget i folketinget oplyste *finansministeren* bl. a., at finansministeriet ved indkaldelsen af styrelsernes forslag havde meddelt, at disse måtte begrænses mest muligt under hensyn til den revision af tjenestemandsløven, som fandt sted i finansåret 1946—47, og til de overvejelser, som finder sted i forvaltningskommissionen med henblik på en forenkling af statsadministrationen. „Man har fulgt den retningslinie, at forslag om oprettelse af nye tjenestemandstillinger og om oprykning af tjenestemandstillinger til højere klasser kun har kunnet optages, såfremt der siden gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946 er sket afgørende ændringer indenfor pågældende styrelse, som har kunnet begrunde sådanne forslag. Forslag om oprettelse af tjenestemandstillinger af avancementsmæssige grunde er ikke optaget på forslaget, medmindre der, siden lønningskommissionen af 1943 afsluttede sit arbejde, er sket afgørende forskydninger i forudsætningerne for den nuværende normering af avancementsstillinger i pågældende styrelse.

I henhold til § 46, stk. 3, i tjenestemandsløven af 1946 kan de forskellige tjenestegrenes normeringsforslag hvert 4. år — dog første gang i den ordentlige rigsdagssamling 1949—50 — indeholde forslag om almindelig regulering, som kan omfatte omklassificering af stillinger som stationsforstander, postmester, telegrafbestyrer, toldforvalter, fyrmester o. lign. I overensstemmelse hermed er der fremsat forslag om sådanne almindelige reguleringer, der omfatter omklassificering af stillinger som amtsforvalter, underretsdommer, stationsforstander, godsekspeditør, postmester, telegrafbestyrer o. lign. Disse omklassificeringer er nødvendiggjort ved den udvikling, som siden de pågældende stillingers lønmæssige placering har fundet sted i de lokale forhold.

Forslaget indeholder ikke bestemmelser om oprettelse af nye institutioner indenfor statsadministrationen.